

VALGOPLÆG - GYL-årgangsrepræsentant ·

Sommer 2026

Emma Marie Falck Jacobsen

For 2 måneder siden var jeg medicinstuderende i klinik. Nu står jeg lige på den anden side af overgangen og skal starte som KBU-læge. Det er lidt mærkeligt, og måske også en smule skræmmende, at der er så kort tid mellem de to roller.

Jeg husker følelsen af at stå på en afdeling og være i tvivl om, hvor jeg passede ind. Hvornår må jeg spørge? Hvad forventes der af mig? Og vigtigst af alt: Er jeg faktisk en hjælp, eller står jeg bare lidt i vejen?

God supervision går begge veje

Jeg vil gerne arbejde for, at supervision bliver en naturlig del af hverdagen, både når vi modtager den, og når vi giver den videre.

Som yngre læger skal vi kunne få relevant og tryk supervision uden at skulle kæmpe for den. Samtidig vil jeg gerne være den KBU-læge, der siger til den medicinstuderende: *“Kom med, jeg skal alligevel derind.”* Som husker, hvordan det føles ikke helt at vide, om man må være med.

Vi er mere end vores lægetitel

Jeg vil også gerne være en stemme for, at vi som yngre læger skal have mulighed for at være mere end bare læger.

Vi hører rigtig meget om flaskehalse og kampen om introstillinger. Jeg håber ikke, at det skaber en kultur, hvor vi konstant skal præstere, konkurrere og have spidse albuer for at komme videre.

Jeg er stolt af at være læge, men det er kun én del af, hvem jeg er. Jeg sidder faktisk og skriver det her oplæg fra Indonesien med en iskaffe ved siden af mig og Harry Potter i hånden. For jeg er læge, men jeg er også alt muligt andet.

Derfor stiller jeg op

Jeg tror ikke på, at jeg har alle løsningerne, men jeg tror på, at jeg kan være en god repræsentant for os. Jeg kommer ikke med en masse fagpolitisk erfaring, men med lysten til at lytte, stille spørgsmål og tage vores perspektiver med videre.

Jeg vil gerne være en repræsentant, som er til at komme til, og som husker, hvordan det føles at være den yngste i rummet - jeg håber, I vil stemme på mig!